

Epitáfium

zeptember vége van, és ami először feltődul, vádolni, védekezni, ennyi, ugyanaz, hogy „az embereket Te meg hagyod halni...” De az is, hogy az életműveket Te hagyod befejezni. A temetőket, akár a szülőföldeket és az álmok demográfiai programjait Te hagyod felborogatni, mint az őszi szántást, mert túlélni engedték bennük. Emlékszem egy másik látogatásra szelíd napfényben, Pusztakamaráson Szépfalusiékka Bécstől. Valószínűleg azért hívtál pont akkor oda, hogy friss sérelmedet megosszad. Ahogy Kemény Zsigmondék sírköveit ki tudja hányadszor megint ledöntötték a kukoricásban. Ki tudja hányadszor feldúlták azt az alkalmi temetőt, mintha baljóslatúan kezdet emeltek volna rád is, látomásaként a szemed felé kaptak volna, valami megjósolt, megígért lázálomban, megzavarni a békesség, a jóindulat, a remény, a kiútkeresés, a gyászok és esélyek hullámszámát, hogy már azt se tudja tisztán az ember: a nyelv, az írás, az üzenet apad vagy árad, a miénk éppen árad vagy apad – mint most is, amikor csak éppen rigóval jövök és apostolokkal érkezem, ezúttal Sütő Andrást állni körül, magunkat, bölcsőinket és sírjainkat, őket, a túlélőket és megmaradókat. A hely, hol íróasztal süllyed el, mindig Szózatra érdemes. A Mezőségi Színhely, futó jogfolytonosságok teátruma felett lehull a függöny. Mint utolsó gongütés a történelem előző felvonása felől, áthallatszik a végszó: „ezzel én is foglalkozni akartam...” Minden erdélyi magyar író, aki egyenként is megtestesít bennünket, a végső csoda bekövetkezőt ezt a varázslatot feszegeti csupán – vajon a szülőföld írta, alkotta, teremtette őt, vagy ő a szülőföldet? A szülőföldek mindig várnak, akár egy-egy erdélyi kukoricásban, a világra szóló Európákra romló szemmel, elvászott pennákkal és tüdővel. Mert eszmélni, emlékezni engednek bennük. S az emlék, az anyanyelv visszasütő fellegeibe hurkolva, eleitől fogva több, mint az álom. ✎

Februári számunk közönség előtti bemutatója

2007. február 16-án, pénteken 18 órakor lesz.

Helyszín: TF Aula, Bp., Alkotás u. 44. (A belépés díjtalan.)

Bevezetőt Csoóri Sándor, zárszót Görömbei András mond.

Sütő András műveiből

Császár Angela, Kubik Anna és Szélyes Imre ad elő részleteket.